

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Capitula ejusdem Ludovici Pij excerpta ex lege Longobardorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

Imperatori ac Regi à suis populis exhibetur. Et si aliquis ex his tribus filii nostris per majorem obedientiam ac bonam voluntatem in primis Deo omnipotenti ac postea nobis placere cupiens, morum probitate promeruerit ut ei majorem honorem ac potestatem conferre delectet, & hoc volumus ut in nostra maneat potestate ut illi de portione fratris sui qui non placere curaverit & regnum & honorem ac potestatem augeamus, & illum talem efficiamus qualiter ille propriis meritis dignus ostenderit.

XIV.

Hoc postremò statuendum nobis videatur, ut quicquid adhuc de rebus & conventionibus quae ad profectum & utilitatem eorum pertineant his nostris decretis atque præceptis addiderimus, volumus sic à prædictis dilectis filiis nostris observerur

atque custodiantur sicut ea quæ in his jam statuta atque descripta sunt custodiare & conservare præcipimus.

Ad Aquitaniam totam inter Ligerim & Sequanam & ultra Sequanam pagis xxviiii, id est, Catalonis, Melianum, Ambiens, & Pontivus usque ad mare.

Ad Bajuvariam Toringiam totam, Ripuarios, Atrarios, Saxonie, Frisiae, Ardenna, Hafania, Bragamento, Franderes, Mempiscon, Metunenti, Amau, Auferba, Adertenis, Tervuanensis, Bolenis, Quentovico, Camalecensis, Virdomadensis.

Ad Alamiam totam Burgundiam, excepto quod Pippino datum est, totam Provinciam, & totam Gotiam, & de ista media Francia Warenis, Vngensis, Caftrensis, Potiano. Remegensis, Laudunensis, Mosellis, Treveris. ****

Heic vetustissima membrana deficit.

CAPITVLA LVDOVICI PII IMPERATORIS

EXCERPTA EX LEGE LONGOBARDORVM.

Lib. 1. leg. Longob.
tit. 34. c. 2.
Ibid. tit.
47. c. 3.

I. Rimum omnium placuit nobis ut chartulae obligationis de singulis liberis hominibus factæ, qui se aut uxores eorum aut filios vel filias in servito tradiderint, ubi inventæ fuerint, frangantur, & sint liberi sicut primitus fuerunt.

II. Omnibus Episcopis, Abbatibus, cunctoque clero omnino præcipimus Vicepedominos, Praepositos, Advocatos, siue Defensores habere bonos, non malos, non crudeles, non cupidos, non perjuros, non falsitatem amantes, sed Deum timentes, & justitiam in omnibus diligentes. De judicibus autem vel Centenariis atque Tribunis vel Vicariis dignum esse censuimus ut si mali fuerint reperti, de ministerio suo abiciantur.

Ibid. tit.
51. c. 10.

III. Si duo testimonia de qualibet testimoniaverint, & inter se discordaverint, tunc Comes eligat unum ex una parte, & alium ex altera, ut illi duo de-

certent cum scutis & fustibus; & ille qui de falsitate convictus fuerit, dextera manus ejus amputetur.

IV. Constitutum est ut nullus laicus ibid. c. 11.
crimen Clericis audeat inferre. Testimonium Clerici adversus laicum nemo recipiat. Nemo enim Clericus vel Diaconus vel Presbyter pro qualibet causa intrer in curiam, nec ante judicem causam dicere præsumat. Quoniam omnis curia à cruento dicitur & immolatione simulachorum. Et si quis Clericus Clericum accusans in curiam introierit, anathema sit. Ex epilogo Concilij Romani sub Silvestro.

V. Ut omnis ordo Ecclesiastarum secundum legem Romanam vivat. Et sic inquirantur vel defendantur res ecclesiasticae emphiteuseos contractus, unde Ecclesia daminum patiatur, non observetur, sed secundum legem Romanam destruatur, & pœna non solvatur.

F I N I S.

Tom. I.

xx